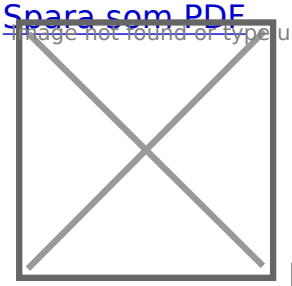
"Rör inte Herrens smorde!"

Spara som PDF

Image not found or type unknown

Ett Bibelstudium om hur detta ord skall tolkas.

Alla Bibelord är citat från Svenska Folkbibeln där inget annat anges.

Innehåll

1. Inledning
2. Rör inte Herrens smorde – en liten bakgrund
    1. David skonar Saul
    2. David tillrättavisar Saul enskilt
    3. David tillrättavisar Saul offentligt
3. Så här låg det alltså till
4. Hur skall man använda dessa Bibeltexter?
    1. Vi talar inte om att döda någon
    2. Saul var smord av Gud
    3. De icke-smorda förkunnarna
    4. Att tillrättavisa en sann kristen förkunnare
5. Slutord

1.0 Inledning

Om du har läst eller lyssnat till lite av mitt material om villoläror så ser du där att jag tagit mig friheten att peka ut ett antal stora kända förkunnare (både i Sverige och utomlands) som falska profeter. Det här gör jag inte för skojs skull, utan för att jag upplever det som ett kall att varna mina kristna medsyskon för vargarna och deras lockelser. Det är ett lite otacksamt kall det här, för det skulle ju definitivt vara roligare att vara en käck och omtyckt evangelist eller en populär kristen musiker. Men detta är den väg jag måste gå just nu.

Då och då händer det att personer som sitter fast i dessa falska profeters garn (och som trivs med det) hör av sig för att strängeligen tillrättavisa mig med ett ”jajja dig!”. Det tyngsta argument som dessa personer vanligen använder är bl.a. ett lösryckt Bibelcitat från första Samuelsboken i Gamla testamentet, kapitel 24 och kapitel 26, och det låter då ungefär så här: ”Du skall inte röra Herrens smorde! Vem tror du att du är?”. Vem jag är spelar mindre roll. Gud kan kalla den mest oansenliga person för att gå hans ärenden. Och det är ju inte heller hela världen när någon blir arg på mig. Men betydligt värre är det att detta lite hotfulla "rör inte Herrens smorde" även flitigt används av pastorer och ledarskapet inom villfarna och auktoritära "kristna" sammanhang för att hålla medlemmarna under kontroll. Vanligast är detta i trosrörelsen. Det är ett effektivt sätt att tysta eventuell kritik. Varför det är effektivt beror på att medlemmarna blivit undervisade i vad detta "rör inte Herrens smorde" betyder, enligt den interna tolkningen. Och då luras var och en till att tro att det är farligt att kritisera och förmana en pastor eller ledare inom rörelsen, för gör man det kan det gå riktigt, riktigt illa.

Men frågan är om detta Bibelord egentligen säger oss att vi inte får kritisera och förmana kristna ledare? Jag skall därför ge ett litet Bibelstudium utifrån detta ord ”rör inte Herrens smorde” för att visa hur fel det används och för att du också skall känna dig oförfärad och fri att varna för både falska profeter samt brister hos sanna förkunnare.

2.0 Rör inte Herrens smorde – en liten bakgrund

Läs gärna hela kapitel 18-26 i första Samuelsboken. Där ser vi kampen mellan judarnas första kung Saul och David, den man som Gud hade pekat ut till att efterträda Saul som kung eftersom Saul hade varit olydig mot Guds befallningar. Saul hade även blivit mer och mer avundsjuk på David, bland annat beroende på Davids framgångar i krigföringen. Saul hade dessutom blivit intagen av en ond ande. Det här drev Saul till att vid flera tillfällen försöka döda David.

2.1 David skonar Saul

I första Samuelsboken, kapitel 24 läser vi om hur David och hans män sitter gömda i en grotta, och in i denna grotta stegar kung Saul för att uträtta sina behov. Saul hade då under en tid varit på jakt efter David för att döda honom. När nu Saul ensam kommer in i den mörka grottan, lägger ifrån sig sina vapen, och sätter sig på huk för att uträtta sina behov, så har David och hans män helt klart ett ypperligt tillfälle att övermanna och döda Saul i ett slags självförsvar. David

var dessutom vid det här tillfället redan smord av Samuel till att vara kung i Israel efter Saul, och Saul var förskjuten av Gud. Men David avstår från att döda Saul. I kapitel 26 inträffar något liknande. Där kommer David och hans män alldeles inpå Saul när han ligger och sover ute på marken, och David har då möjligheten att genomborra Saul med hans eget svärd. Men David avstår. Vi skall läsa och se att både Davids män och David tolkade det inträffade som att Gud hade gett Saul i Davids hand, och att David då själv kunde avgöra vad han skulle göra:

> 1 Sam 24:5: Davids män sade till honom: ”Se, detta är den dag som Herren har talat till dig om: Se, jag ger din fiende i din hand, **så att du får göra vad du vill med honom**.”
>
> 1 Sam 24:10-11: Han [David] sade till Saul: ”Varför lyssnar du till sådana människor som säger att David vill din olycka? Du har ju nu med egna ögon sett hur jag skonade dig, **när Herren i dag hade gett dig i min hand** i grottan och man uppmanade mig att döda dig."
>
> 1 Sam 26:8, 12: Då sade Abisaj till David: ”**Gud har i dag överlämnat din fiende i din hand**. Låt mig nu spetsa fast honom i marken med spjutet. En enda stöt räcker, jag skall inte behöva ge honom mer än den.” Så tog David spjutet och krukan med vatten, som stod vid Sauls huvud, och sedan gick de sin väg. Men ingen såg eller märkte det eller vaknade, utan alla sov, **ty Herren hade låtit en tung sömn falla över dem**.

Jag tycker att vi kan utläsa följande ifrån kapitel 24 och 26: Saul var av Gud given i Davids hand, och han kunde själv välja vad han ville göra med Saul. Hade David valt att döda Saul så hade han inte blivit anklagad av Gud för det. Hade han valt att skona Saul, så skulle han inte heller handlat i olydnad. Valet var Davids, och David valde att skona Saul. Orsaken till att David valde detta var för att **han själv** ansåg att man inte skulle räcka ut sin hand och skada ”Herrens smorde”, dvs Saul. Så här sa David vid dessa tillfällen:

> 1 Sam 24:7: Han [David] sade till sina män: ”**Herren förbjude** att jag skulle göra detta mot min herre, mot Herrens smorde, att jag skulle räcka ut min hand mot honom. Han är ju Herrens smorde.”
>
> 1 Sam 26:9-11: Men David svarade Abisaj: ”Du får inte döda honom. Vem kan ostraffad räcka ut sin hand mot Herrens smorde? David sade

> vidare: ”Så sant Herren lever: Herren skall själv slå honom, antingen när hans dag kommer och han dör, eller han drar ut i krig och blir dödad. Men **Herren förbjude** att jag skulle räcka ut handen mot Herrens smorde."
>
> 1 Sam 26:23: **Herren gav** dig i dag i min hand, men **jag ville inte** räcka ut handen mot Herrens smorde.

Jag tror alltså man skall förstå dessa Bibelord så, att det var Davids egna tankar om att han inte skulle räcka ut sin hand mot Saul, Herrens smorde. Han **ville inte** själv göra det. När David sa ”Herren **förbjude**” (1917- års översättning: ”HERREN **låte** det vara fjärran ifrån mig…”) så betyder det inte att ”Herren har förbjudit”, utan det betyder att David **önskar** sig att Herren skall hindra honom från att döda Saul eftersom han ansåg det vara fel. David tycks ha älskat Saul trots allt. Jämför detta med när vi säger ”Herren välsigne dig” som är en önskan om välsignelse.

2.2 David tillrättavisar Saul enskilt

David tyckte alltså att det var fel att han skulle döda Saul, men han hade inget emot att tillrättavisa Saul. Vid det tillfälle David och hans män satt gömda i den grotta dit Saul hade gått avsides för att utföra sina behov, passade David obemärkt på att skära loss ett litet tygstycke från Sauls mantel. Hans tanke var att detta tygstycke skulle utgöra ett bevis för att han inte ville döda Saul, trots att han hade haft en god chans. Efter det att Saul hade lämnat grottan följde David efter, och med tygstycket i hand tillrättavisade han Saul ganska strängt. Lyssna här:

> 1 Sam 24:10-16: Han sade till Saul: ”Varför lyssnar du till sådana människor som säger att David vill din olycka? Du har ju nu med egna ögon sett hur jag skonade dig, när Herren i dag hade gett dig i min hand i grottan och man uppmanade mig att döda dig. Jag tänkte: Jag skall inte räcka ut handen mot min herre. Han är ju Herrens smorde. Se själv, min fader, ja, se här fliken av din mantel i min hand. Genom att jag skar av fliken på din mantel men inte dödade dig, kan du se och förstå att jag inte har velat göra något ont eller begå något brott och att jag inte har syndat mot dig. Men du jagar mig för att ta mitt liv. Herren skall döma mellan mig och dig, och **Herren skall hämnas mig på dig**, men min hand skall inte komma vid dig. Det är som det gamla ordspråket säger: ”Från de ogudaktiga kommer vad ogudaktigt är.” Min

> hand skall inte komma vid dig. Vem har Israels konung dragit ut efter? Vem är det du jagar? En död hund? En loppa? Må Herren vara domare och döma mellan mig och dig. Må han se till detta och utföra min sak, ja, må han döma mig fri från din hand.”

2.3 David tillrättavisar Saul offentligt

I kapitel 26 läser vi om hur David åter skonar Saul liv när han går fram till den sovande Saul och tar hans spjut och hans kruka med vatten. Sedan går han upp på ett berg och ropar till Saul (se bilden ovan). Den här gången är det inte tal om att tillrättavisa ”Herrens smorde” enskilt, här sker det inför hela Israels folk.

> 1 Sam 26:18-20: Och han fortsatte: "Varför förföljer min herre sin tjänare så? Vad har jag då gjort och vad ont kan du finna hos mig? Må nu min herre och konung höra sin tjänares ord: Om det är Herren som har eggat upp dig mot mig, så låt honom få känna doften av en offergåva. Men om det är människor, **så må de vara förbannade** inför Herren, för de har nu drivit bort mig, så att jag inte får uppehålla mig i Herrens arvedel. De säger: Gå bort och tjäna andra gudar! Låt nu inte mitt blod falla på jorden fjärran från Herrens ansikte! Israels kung har ju dragit ut för att leta efter en enda liten loppa, som när man jagar rapphöns i bergen."

3.0 Så här låg det alltså till

Vi kan nu konstatera följande innan vi går vidare och jämför detta med hur vi kristna skall agera:

- Saul var utvald av Gud att vara kung över Israel (1 Sam 9:17)
- Saul var smord till kung av den sanna profeten Samuel (1 Sam 10:1)
- Saul hade struntat i Guds befallningar och därmed blivit förskjuten av Gud (1 Sam 15:10, 15:22-23, 16:14)
- Saul försökte pga avundsjuka att döda David (1 Sam 19:1 mfl)
- Saul hade låtit döda Herrens smorda präster (1 Sam 22:18)
- Saul var given i Davids hand (1 Sam 24:10-11)
- David valde själv att skona Saul (1 Sam 24:7, 1 Sam 26:23)
- David tillrättavisade först Saul enskilt (1 Sam 24:10-16)
- David tillrättavisade senare Saul offentligt (1 Sam 26:18-20)
- Saul dog på stridsfältet genom att han tog sitt liv istället för att hamna i fiendens händer (1 Sam 31:1-5)

4.0 Hur skall man använda dessa Bibeltexter?

Vi kan jämföra några av punkterna ovan med vad vi kristna själva står inför ibland. Många gånger talar vi faktiskt inte om äpplen och äpplen utan om äpplen och päron.

4.1 Vi talar inte om att döda någon

Som vi sett i texterna om David och Saul så avser uttrycket ”att räcka ut handen mot Herrens smorde” att David hade chansen att döda Saul. När somliga använder detta uttryck som kritik mot de som idag varnar för falska profeter och villfarna förkunnare så blir det fel på flera sätt. Den som varnar är ju inte ute efter att ta livet av någon! Det man gör är att varna för falsk förkunnelse som är farlig för Guds barn och man pekar ut var den kommer ifrån så att ingen skall behöva ta in den falska undervisningen pga okunskap. I mitt fall lägger jag ut dessa varningar i min webbplats BibelFokus.se, och det innebär varken hotelser mot eller häxjakt på de förkunnare som jag vill peka ut som falska och farliga. Min målgrupp är enbart de av Guds barn som är beredda att värdera sanningen högre än spektakulära upplevelser, osanna berättelser och falska läror.

4.2 Saul var smord av Gud

Här kommer vi till frågan om att jämföra äpplen med päron – eller kanske ännu hellre äpplen med ruttnande och rutten frukt. Saul var utvald av Gud att vara kung över Guds folk judarna och Guds nation Israel. Det är väl att räkna som ett av de största uppdragen i denna värld? Och Saul var dessutom smord av den **sanne** profeten Samuel till att vara denne kung. Vi har alltså här att göra med en person som var både utvald och smord till något oerhört stort, i sanning en ”Herrens smorde”. MEN, Saul hade avfallit från Gud och Gud hade därmed förskjutit honom. Pga av detta var Saul satt i utförsbacke, och hans överträdelser blev bara värre och värre. Mot slutet av sitt liv gick han t.o.m. till ett medium för att söka råd (1 Sam 28). Han omvände sig tragiskt nog aldrig till Gud i en sann förkrosselse. Saul hade bildligt talat varit ett friskt äpple från början, men som sedan hade drabbats av förruttnelse. Vi ser att David trots detta var väldigt ödmjuk. Han böjde sig i allt under Saul. Han skonade Sauls liv. Men till slut tillrättavisade han Saul skarpt, först enskilt. Och efter en tid tillrättavisade han Saul skarpt även offentligt. Här är David ett föredöme för hur vi kristna bör bete oss mot sanna förkunnare som börjar glida snett (och som vi har möjligheten att tala/kommunicera med). När förruttnelsen kommer in skall vi vara salt!

4.3 De icke-smorda förkunnarna

MEN, vad jag och många med mig oftast varnar för är inte god frukt som riskerar att drabbas av förruttnelse, utan allt igenom rutten frukt, dvs genuint falska profeter. Det är något helt annat är gudsmän på glid. Falska profeter är **inte** utvalda av Gud till att förkunna. Och om vi ser vad Jesus säger om falska profeter så har många av dessa aldrig ens startat som sanna förkunnare.

> Matt 7:21-23: Inte skall var och en som säger ’Herre, Herre’ till mig komma in i himmelriket, utan den som gör min himmelske Faders vilja. Många skall säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat med hjälp av ditt namn och med hjälp av ditt namn drivit ut onda andar och med hjälp av ditt namn gjort många kraftgärningar? Men då skall jag säga dem sanningen: **Jag har aldrig känt er**. Gå bort ifrån mig, ni laglösa!

Dessa förkunnare, som inför Jesus på den yttersta dagen pekar på alla stora under de gjort i Jesus namn, har alltså **ALDRIG** känt Jesus. De har inte ens börjat sin karriär som ”Herrens smorda”, och det är denna typ – som alltså nästlat sig in i Guds församling med hjälp av bl.a. tecken och under – som jag främst varnar för idag. Som exempel kan jag frimodigt nämna Livets Ord och Ulf Ekman. Den verksamheten startade inte som en genuin väckelsekristen församling. Alla Livets Ords grundstenar kommer från E.W. Kenyons och Kenneth Hagins läror som är mycket grova villoläror rakt igenom. I dessa fall kan jag inte vara barmhärtig i mina ordval och domar eftersom vi här **inte** har att göra med ”Herrens smorda” som är på glid. Ulf Ekman är inte smord av en sann profet till att vara apostel/profet etc, utan han är smord av en av 1900-talets värsta falska profeter, nämligen just Kenneth Hagin (se mina texter om villoläror för mer information). Livets Ord var fel redan från starten, och då gäller **inte** ordningen för hur man förmanar en Herrens smorde. Då får vi gå rakt på sak i våra varningar vilket dessa ord från Bibeln signalerar:

> Matt 18:6-7: Men den som förleder en av dessa små som tror på mig, för honom vore det bättre att en kvarnsten hängdes om hans hals och han sänktes i havets djup. Ve över världen som förför. Förförelser måste komma, men ve den människa genom vilken förförelsen kommer.
>
> 2 Kor 11:12-15: Jag vill också i fortsättningen handla som jag gör, för att inte de som söker efter tillfälle att vara som vi i fråga om berömmelse skall lyckas med det. ?Sådana som de är falska apostlar, ohederliga

> arbetare, och uppträder som Kristi apostlar. Och det är inget att förvåna sig över. Satan själv gör sig lik en ljusets ängel. Därför är det inte underligt att också hans tjänare uppträder som tjänare åt rättfärdigheten. Men de kommer att få det slut som de förtjänar.
>
> Ef 5:10-11: Och pröva vad som är Herren kärt. Ha inget att göra med mörkrets ofruktbara gärningar utan **avslöja dem** i stället.
>
> Rom 16:17-18: Jag uppmanar er, bröder, att ge akt på dem som vållar splittring och kan bli er till fall, i strid mot den lära som ni har fått undervisning i. **Vänd er bort från dem**. Ty sådana tjänar inte vår Herre Kristus utan sin egen buk, och med milda ord och vackert tal bedrar de godtrogna människor.

Jesus sa också detta:

> Matt 7:15: Akta er för de falska profeterna, som kommer till er klädda som får men i sitt inre är rovlystna vargar.

Hur aktar man sig för vargar? Jo, man spanar på dem och går därifrån när man ser dem. Vill man dessutom hjälpa sina syskon att akta sig för de vargar man upptäckt, så talar man om var de finns och vilka de är.

4.4 Att tillrättavisa en sann kristen förkunnare

Skall vi nu fundera lite kring att tillrättavisa en **sann** kristen förkunnare, så måste vi bestämma vad vi talar om för tillrättavisning. Med det jag skriver här, avser jag att hos en sann förkunnare påtala sådana brister och försyndelser som t.ex.: att föra fram osanningar för att framstå som mer andlig och intressant, att börja föra in ren villolära, att föra fram tolkningar av Bibeltexter som är högst tvivelaktiga, att pressa fram andliga företeelser ”i köttet”, m.m. Här menar jag alltså att exemplet David inte går att praktisera rakt av eftersom det handlade om ifall David skulle döda Saul eller ej, men vi kan möjligen ha David som förebild när det gäller hans **attityd** gentemot Saul. Jag avser inte att här diskutera hur man hanterar kristna bröders och systrars synder av mer ”klassiskt slag” som t.ex. äktenskapsbrott, missbruk, girighet och flärd. Det skall hanteras via det som man ibland kallar ”församlingstukt”, vilket du kan läsa om i Matt 18:15-17.

Som vi sett så tillrättavisade David kungen Saul först enskilt och senare offentligt. Vi skall se på ännu ett exempel där en ”Herrens smorde” tillrättavisas offentligt. Det är när Paulus tillrättavisar Petrus (även kallad Kefas) för hans hyckleri inför

judarna. Petrus hade nämligen ätit tillsammans med hednakristna bröder, men när de judiska bröderna från Jerusalem kom dit drog han sig undan sina hednakristna vänner (att äta med andra än judar var orent enligt judendomen). Det här var helt klart hyckleri, och Paulus tillrättavisade Petrus offentligt för detta. Ingenstans läser vi sedan att Paulus tillrättavisning av Petrus var fel.

> Ef 2:11-14: Men när Kefas kom till Antiokia gick jag **öppet emot honom**, eftersom han stod där dömd. Ty innan det kom några från Jakob, brukade han äta tillsammans med hedningarna. Men när de hade kommit, drog han sig alltmera undan och höll sig borta från hedningarna av fruktan för de omskurna. Även de andra judarna hycklade på samma vis, så att till och med Barnabas drogs in i deras hyckleri. Men när jag såg att de inte var på rätt väg och inte följde evangeliets sanning, sade jag till Kefas **inför alla**: "Om du som är jude lever på hedniskt vis och inte på judiskt, varför tvingar du då hedningarna att leva som judar?"

Visst kan vi vara överens om att Petrus var en sann Herrens smorde? Det var ju han som fick uppdraget av Jesus att starta den första församlingen. Men han åtnjöt inte någon slags ”diplomatisk immunitet” mot tillrättavisning för den skull, en sådan som många menar att dagens upphöjda förkunnare skall ha (inte minst inom trosrörelsen). Jag tror själv att en tillrättavisning i enskildhet bör vara första steget. Nu kräver som sagt enskild tillrättavisning att man kanske känner personen ifråga och att man kan nå fram på något sätt. Korrigerar inte personen sina fel och brister så finns det anledning att ta steget vidare till att varna andra för dennes felaktiga förkunnelse, etc. Därmed blir tillrättavisningen offentlig. Talar vi om att villoläror börjar komma in i en förkunnelse, då är Guds barns liv och hälsa viktigare än förkunnarens rykte, enligt min mening.

Man kan gott fundera över hur många av dagens förkunnare som är ”Herrens smorda” eller ej. Hur många har valt präst- eller pastorsyrket som ett kall från Gud eller som ett rent förvärvsarbete? Vi ser ganska ofta i evangelierna att Jesus inte var nådig mot den tidens andliga ledare. Situationen bland våra andliga ledare idag är definitivt inte bättre. Jag tror med andra ord att vi kan vara ganska frimodiga när det gäller att påtala brister i förkunnelsen (och livsstil) hos våra andliga ledare. Ingen har hela sanningen, så vi behöver alla varandra för att gå den smala vägen. Här är det oerhört viktigt att ingen av oss viftar undan en enkel människa som bekymrad kommer och påpekar att vi kan ha misstagit oss i trosfrågor. Det gäller mig lika mycket som dig, och det gäller lika mycket alla högt uppsatta förkunnare, präster och biskopar. Ingen är befriad från behovet av stöd

från de andra lemmarna i Kristi kropp. Så det är djupt tragiskt att se präster och pastorer vifta undan allvarsord från en enkel, bekymrad broder eller syster enbart för att den som varnar inte har akademiska meriter eller är en ”kristen kändis” på något sätt. Det har jag själv sett och hört flera gånger. Högmod är det som går före fall, som bekant. Jag tror att Gud sänder sådana enkla personer idag för att sätta våra förkunnare på prov. Den ”lilla loppan” David blev en sådan prövosten för Saul. Kanske du också är en sådan "liten loppa" (1 Sam 26:20)?

5.0 Slutord

Ja, det här är hur jag uppfattar vad ”rör inte Herrens smorde” betyder. Låt alltså inte det Bibelordet skrämma dig ifall någon kastar det i ansiktet på dig när du kritiserar en villfaren förkunnare eller falsk profet. Många gånger är det alltså inte ens tal om att den vi kritiserar verkligen är en ”Herrens smorde”. Det blir istället allt vanligare att vi har att göra med genuint falska profeter, och då skall vi vara mycket raka och bestämda för hjälpa till att skydda Guds barn. Det är jag 101% säker på att Gud uppskattar. Kasta dig dock inte in i detta arbete utan att be och känna Guds okej, för man får ta emot en hel del stryk och man blir inte vida populär. Men när du väl upplever ett GÅ från Gud, så var frimodig och minns då Herrens ord:

> Luk 6:22-26: Saliga är ni, när människor hatar er och stöter bort er, när de hånar och smutskastar er, allt för Människosonens skull. Gläd er på den dagen, ja, **hoppa av glädje!** Ty se, er lön blir stor i himlen. På samma sätt gjorde deras fäder med profeterna. Men ve er, ni rika! Ni har fått ut er tröst. Ve er, ni som nu är mätta! Ni kommer att hungra. Ve er, ni som nu skrattar! Ni kommer att sörja och gråta. Ve er, när alla människor talar väl om er! På samma sätt gjorde deras fäder med de falska profeterna.

Vila också i detta, att i det nya förbundets ordning, som vi nu lever i, så kan även du och jag få vara utvalda och smorda av Gud. Det är detta som ibland kallas det "allmäna prästadömet". Vi kristna kan alla få vara "Herrens smorda". Ingen är som Guds barn för mer än någon annan, alla får vi del av samma Ande. Guds Andes verk i oss kan visserligen uppenbara sig på olika sätt och vi kan ha olika uppgifter och kallelser, men vi kan alla som pånyttfödda kristna var smorda av Gud.

> Apg 2:38-39: Petrus svarade dem: "Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlåtna. Då skall ni få den helige Ande som gåva. Ty er gäller löftet och era barn och alla dem som är långt borta, så många som Herren vår Gud kallar."

/Lennart